

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14 martie 2013, Dropca Ion a fost condamnat în baza art. 352 alin. (3) lit. d), 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

De la Dropca Ion s-a încasat în beneficiul lui Căpăstru Andrian prejudiciul material în sumă de 169.597 lei.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 03 mai 2011, Căpăstru Andrian a introdus în Republica Moldova automobilul de model „Iveco”, înmatriculat în Franța sub numărul BB 218 DM, ce valora 7500 euro, ce conform ratei oficiale de schimb a BNM constituia 128.325 lei. În aceeași zi, împreună cu prietenul său Cornei Alexandru au dus automobilul la o stație de deservire auto situată pe str. Balcani 1, mun. Chișinău, încredințându-l lui Dropca Ion pentru testare și deservire tehnică. Ultimul, urmărind scopul încasării de la Cornei Alexandru a datoriei anterioare în sumă de 7000 euro, samavolnic a luat acest automobil ascunzându-l de proprietar, iar pentru restituirea lui a solicitat ca Cornei Alexandru să-i achite datoria.

Anterior, la 20 aprilie 2011, Dropca Ion, urmărind același scop de a încasa de la Cornei Alexandru a datoriei în sumă de 7000 euro, s-a deplasat la domiciliul ultimului, situat în r-nul Nisporeni, s. Marinici. În scopul asigurării executării obligațiilor față de el, aplicînd violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui, i-a smuls din mîină cheile de la automobilul de model „Opel Omega”, înmatriculat în Franța sub numărul BB 218 DII, care valorează 2500 euro, echivalentul a 41.250 lei, ce-i aparține lui Căpăstru Andrian. Continuînd acțiunile criminale, a urcat la volanul acestui automobil și a plecat într-o direcție necunoscută.

Pînă la moment Dropca Ion ascunde automobilele de model „Iveco” și „Opel Omega”, care aparțin lui Căpăstru Andrian, refuză să le restituie proprietarului și să le predea organului de urmărire penală, cauzînd astfel daune în proporții mari intereselor publice, precum și intereselor ocrotite de lege ale lui Căpăstru Andrian, cauzîndu-i ultimului daune materiale în proporții deosebit de mari, în valoare totală de 169.575 lei. Ulterior, la 18 mai 2011, Dropca Ion a adresat Judecătorei Nisporeni o cerere de chemare în judecată solicitînd încasarea de la Cornei Alexandru a datoriei în sumă de 7.000 de euro.

Instanța a reținut că lipsesc probe că anume Cornei A. este proprietarul mijloacelor de transport enunțate. Faptul că aceste mijloace de transport au servit obiect al unei tranzacții de împăcare pe o cauză civilă, la cererea de chemare în judecată a lui Dropca I. față de Cornei A., nu relevă faptul că anume ultimul este proprietarul acestora. Or, dreptul de proprietate se confirmă prin probe scrise autentice.

Declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției sunt combătute prin explicațiile părții vătămate Căpăstru Andrian și ale martorului Cornei Alexandru.

Instanța a exclus din învinuirea formulată inculpatului semnul calificativ săvîrșirea samavolniciei „cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei”, deoarece acest semn calificativ nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, partea vătămată menționînd în fața instanței că inculpatul nu a

aplicat față de el violența fizică, și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, ca samavolnicia, adică exercitarea unui drept presupus ca legitim în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, cauzând daune în proporții mari intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice, cu cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari.

3. Avocatul Prutean Lilian a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Apelantul a invocat că instanța de judecată nu a apreciat probele prezentate de către inculpat și apărător, ce țin de faptul că de către inculpat nu au fost luate samavolnic careva mijloace de transport și ascunse. Mai mult, instanța s-a bazat doar pe declarațiile unui singur martor, Cornei I., care are un interes direct.

Astfel, conform ordonanței și a procesului verbal de ridicare din 18.05.2011, prin care au fost efectuate perchezițiile la locul de muncă și domiciliul inculpatului, nu au fost depistate presupusele mijloace de transport sustrate și ascunse.

Așa zisa parte vătămată este una formală. Prin declarațiile martorului Radu Vitalie se demonstrează că anume Cornei Alexandru a întâlnit automobilul în vama Leușeni, a perfectat toate actele necesare, luând automobilul de model „Iveco” și plecând într-o direcție necunoscută. Mai mult, pînă la moment el nu i-a achitat serviciile de transportare a acestui mijloc de transport.

Acuzatorul nu a prezentat instanței de fond careva acte ce ar demonstra dreptul de proprietate a lui Căpăstru Andrian asupra autovehiculului de model „Iveco”, iar doar faptul că ultimul a traversat frontiera de stat la volanul acestui autovehicul nu-i garantează dreptul de proprietate asupra lui.

Lipsește și probe că ambele unități de transport s-au aflat pe teritoriul stației de deservire tehnică ce aparține inculpatului. În acest sens instanța de fond a pus la baza sentinței doar declarațiile părții vătămate și a martorului Cornei Alexandru, nefiind prezentate alte dovezi, cel puțin careva declarații ale altor martori.

Partea vătămată indică, că a fost pe teritoriul stației de reparație auto de vreo patru ori, unde a văzut că activau 2-3 persoane, însă aceste persoane de către organul de urmărire penală nu au fost stabilite. Invocînd că la momentul vizitării mijloacele de transport se aflau pe teritoriul stației, partea vătămată nu a întreprins careva măsuri în vederea recuperării bunurilor pretinse a fi proprietatea sa, ce la fel denotă că partea vătămată nu este proprietarul respectivelor mijloace de transport.

Martorul Cornei Alexandru în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a indicat că automobilul de model „Opel Omega” i-a fost luat de către inculpat din curtea casei și nu a apelat la organele de drept deoarece a fost amenințat, fapte care nu au fost stabilite de către organele de anchetă și instanța de judecată.

La baza sentinței instanța de fond a pus declarațiile martorului Cornei Alexandru, care sunt îndoielnice și nu corespunde realității, dat fiind că anume Cornei Alexandru este dator lui Dropca Ion cu suma de 7 000 euro, pe care nu a restituit-o nici pînă în prezent, astfel avînd intenție directă de a depune declarații nefondate și mincinoase, îndreptate spre a nu achita datoria în sumă de 7000 euro

pe care o are față de Dropca Ion și ca consecință declarațiile acestui martor nicidecum nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare.

Deasemenea, instanța de fond nu a motivat în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor prezentate de către partea apărării.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde elementele definitorii condamnării, iar probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, sunt admisibile și apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, sînt pertinente, concludente, utile și veridice probele puse la baza condamnării inculpatului și anume: declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor Cornei Alexandru și Radu Vitalie.

Fiind efectuate perchezițiile atît la domiciliul inculpatului cît și la centrul de deservire auto, automobilele căutate nu au fost depistate, ceea ce denotă caracterul prelungit al infracțiunii săvîrșite.

Conform informației Șefului Direcției Generale Supraveghere și Control a Frontierei de stat, Corneliu Radu, în perioada 01.01.2010 -16.12.2012 persoana care a trecut frontiera de stat, introducînd în țară automobilele cu n/î BE 459 ZS și BB 218 DH, este Căpăstru Andrian.

În acest context, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

5. Avocatul Prutean Lilian a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărîrilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Dropca Ion să fie achitat, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Recurentul a specificat că instanța de apel incorect a reținut că declarațiile martorului apărării Radu Vitalie sunt contradictorii celor menționate de martorul acuzării Cornei Alexandru. Mai mult, partea vătămată a dat declarații doar din spusele martorului Cornei Alexandru. Astfel, în toate circumstanțele unicul care-l învinuiește pe inculpat în comiterea infracțiunii imputate este Cornei Alexandru, care are interes ca el să fie condamnat ilegal, pretinzînd neîntemeiat și la încasarea prejudiciului material în sumă de 169.597 lei.

Faptul nevinovăției inculpatului se demonstrează prin ordonanța și procesul verbal de ridicare din data de 18.05.2011, prin care au fost efectuate perchezițiile la locul de muncă și la domiciliul inculpatului, ca rezultat al perchezițiilor nefiind depistate mijloacele de transport presupuse a fi luate și ascunse de către inculpat.

Așa zisa parte vătămată este una formală. Acuzatorul nu a prezentat instanțelor de judecată careva acte ce ar demonstra dreptul de proprietate asupra autovehiculului de model „Iveco”, și aceasta denotă cert că Căpăstru Andrian nu este proprietarul autovehiculului, iar faptul că a traversat frontiera de stat la volanul autovehiculului de model „Iveco” nu-i garantează dreptul de proprietate asupra acestuia, instanța de apel neexpunîndu-se asupra argumentelor date.

Nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma faptul că ambele unități de transport se aflau pe teritoriul stației de deservire tehnică ce aparține inculpatului.

Partea vătămată indică că a fost pe teritoriul stației de reparație auto de vreo patru ori, unde a văzut că activau 2-3 persoane, însă aceste persoane de către organul de urmărire penală nu au fost stabilite în vederea depunerii declarațiilor.

Anume Cornei Alexandru este dator lui Dropca Ion cu suma de 7.000 euro, pe care nu i-a restituit-o nici pînă în prezent, astfel, avînd intenție directă de a depune declarații nefondate și mincinoase, îndreptate spre a nu achita datoria în sumă de 7.000 euro pe care o are față de Dropca Ion, și ca consecință declarațiile acestui martor nicidecum nu pot fi puse la baza emiterii unei sentințe de condamnare, fiind încălcată grav procedura penală.

Instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare a inculpatului doar declarațiile martorului Cornei Alexandru care are un interes direct, îndreptat în eschivarea onorării obligațiunilor civile față de Dropca Ion și care nu au fost examinate în coraport cu alte probe.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd ea nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, dar fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că ambele instanțe au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concluzentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond nu a apreciat în genere declarațiile martorului apărării Radu V. și probele scrise – recipisele prin care Cornei confirmă datoria de 7000 euro față de inculpat, și actele procesului civil – f.d. 36-38, 219, nu a audiat martorul acuzării Cornei A. privind semnarea tranzacției de împăcare în cadrul cauzei civile, confirmată prin încheierea Judecătoriei Nisporeni din 29 februarie 2012, conform căreia el este proprietarul celor 2 automobile pe care se obligă să le înstrăineze în vederea achitării datoriei față de inculpat, nu a apreciat separat fiecare probă administrată

pe caz, în special declarațiile părții vătămate Căpăstru A. și a martorilor Radu V., Cornei A., cât și în coroborarea lor, și nu a indicat de ce a respins probele invocate de apărare (*f.d. 191, pct. 2 din decizie*).

Prin urmare, instanța de fond nu a judecat cauza în condițiile legii și a adoptat o sentință care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rînd, potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 24 alin. (3), 315 Cod de procedură penală, apărătorul și inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor. În corespundere cu art. 413 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în primă instanță și poate administra probe noi. Potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate.

Astfel, conform procesului-verbal al ședinței de judecată și a părții descriptive a deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor din apelul apărării, cum ar fi că Cornei I., care are un interes direct, conform procesului verbal de ridicare din 18.05.2011, la locul de muncă și domiciliul inculpatului, nu au fost depistate presupusele mijloace de transport sustrase și ascunse, prin declarațiile martorului Radu Vitalie se demonstrează că anume Cornei Alexandru a întîlnit automobilul în vama Leușeni, a perfectat toate actele necesare, luînd automobilul de model „Iveco” și plecînd într-o direcție necunoscută și pînă la moment el nu i-a achitat serviciile de transportare a acestui mijloc de transport, doar faptul că Căpăstru a traversat frontiera de stat la volanul acestui autovehicul nu-i garantează dreptul de proprietate asupra lui, lipsesc și probe că ambele unități de transport s-au aflat pe teritoriul stației de deservire tehnică ce aparține inculpatului, partea vătămată indică, că a fost pe teritoriul stației de reparație auto de vreo patru ori, unde a văzut că activau 2-3 persoane, însă aceste persoane de către organul de urmărire penală nu au fost stabilite, invocînd că la momentul vizitării mijloacele de transport se aflau pe teritoriul stației, partea vătămată nu a întreprins careva măsuri în vederea recuperării bunurilor pretinse a fi proprietatea sa, ce la fel denotă că partea vătămată nu este proprietarul respectivelor mijloace de transport, martorul Cornei Alexandru în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a indicat că automobilul de model „Opel Omega” i-a fost luat de către inculpat din curtea casei și nu a apelat la organele de drept deoarece a fost amenințat, fapte care nu au fost stabilite de către organele de anchetă și instanța de

judecată, la baza sentinței instanța de fond a pus declarațiile martorului Cornei Alexandru, care sunt îndoielnice și nu corespund realității, dat fiind că anume Cornei Alexandru este dator lui Dropca Ion cu suma de 7 000 euro, pe care nu a restituit-o nici pînă în prezent, astfel avînd intenție directă de a depune declarații nefondate și mincinoase, îndreptate spre a nu achita datoria în sumă de 7000 euro pe care o are față de Dropca Ion și ca consecință declarațiile acestui martor nicidecum nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare (*f.d. 216-222, pct. 3 și 4 din decizie*).

La fel, instanța de apel, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, fără a-și argumenta cumva decizia, a respins absolut neîntemeiat demersul apărării privind administrarea unei probe noi – SD cu înregistrarea ședinței de judecată civilă în cadrul căreia Cornei A. a declarat că cele 2 automobile, pretinse a fi samovolnic reținute și ascunse de inculpat, de fapt se află la el (*f.d. 216*).

Mai mult, instanța de apel a repetat erorile de drept comise de prima instanța, or, conform descriptivului deciziei contestate, nu a apreciat în genere declarațiile martorului apărării Radu V. și probele scrise – recipisele prin care Cornei confirmă datoria de 7000 euro față de inculpat și actele procesului civil – f.d. 36-38, 219, nu a audiat martorul acuzării Cornei A. privind semnarea tranzacției de împăcare în cadrul cauzei civile, confirmată prin încheierea Judecătorei Nisporeni din 29 februarie 2012, conform căreia el este proprietarul celor 2 automobile pe care se obligă să le înstrăineze în vederea achitării datoriei față de inculpat – de aici rezultă că automobilele se află în posesia lui și nu a inculpatului, nu a apreciat separat fiecare probă administrată pe caz, în special declarațiile părții vătămate Căpăstru A. și a martorilor Radu V., Cornei A., cît și în coroborarea lor, și nu a indicat de ce a respins probele invocate de apărare (*f.d. 222, pct. 4 din decizie*).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelul avocatului în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Prutean Lilian, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2013, în privința inculpatului Dropca Ion Ion și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, semnată la 10 aprilie 2014, fiind pronunțată în ședința publică din 15 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco

Liliana Catan

